

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. ledna 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Marie Lohniské a Marie Novákové,

takto:

I.

Podle § 314 r odst. 4 tr. řádu se **schvaluje** dohoda o vině a trestu, která byla uzavřena dne 19. 1. 2021 mezi státním zástupcem Mgr. Alešem Veselým a obžalovaným XXX, za přítomnosti obhájce JUDr. Romana Kouckého, advokáta se sídlem Pardubice-Rosice, gen. Svobody 339.

II.

Obžalovaný **XXX**, narozený XXX v XXX, trvale bytem XXX, pracovník XXX,

je vinen, že

dne XXX 2020 v době od XXX hodin do XXX hodin v místě svého zaměstnání v XXX nalákal do jedné z místností XXX XXX, narozenou XXX, která si na toto místo přijela pro zapomenutou elektronickou cigaretu, a to pod záminkou, ať jde pozdravit jejich psa, avšak z této místnosti ji odvedl do XXX, kterou zamkl, a přes její nesouhlas a aktivní odpor, při kterém XXX, přičemž v jednom okamžiku jí XXX, a požadoval po ní, aby XXX, což poškozená ze strachu učinila, poté jí začal provádět XXX, XXX, dále z připravené tašky XXX, které bezprostředně poté použil, kdy XXX poškozené XXX, poté poškozené znovu prováděl XXX a požadoval po ní, aby XXX, přičemž poškozená plakala a XXX, dále poškozené XXX XXX, což jí způsobovalo bolest, a ptal se jí, zda ví, co je XXX, následně si poškozená musela XXX XXX, a svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen jedním telefonátem ze strany nezletilé XXX, která volala poškozené, a jednak

tím, že se domníval, že v objektu se pohybují nějaké další osoby, čehož poškozená využila a z místa utekla,

tedy

- jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a spáchal uvedený čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,

čímž spáchal

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pěti) let** za současného vyslovení dohledu.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to expanzní pistole zn. XXX., výrobní číslo XXX.

Podle § 99 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě**.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť státní zástupce i obžalovaný se po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a státní zástupce i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu

navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 19. ledna 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 1. 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Ing. Josefa Drábka a Romany Hainzové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

I.

je vinen, že

1.

dne **XXX** 2020 v přesně nezjištěném čase cca mezi **XXX** hod. až **XXX** hod. v obci **XXX**, v rodinném domě **XXX**, vzal své manželce **XXX**, narozené **XXX**, když spala, služební mobilní telefon zn. **XXX**, **XXX**, a po nezjištěnou dobu si bez souhlasu manželky prohlížel obsah tohoto mobilního telefonu, konkrétně SMS zprávy doručené manželce, se kterými ji následně slovně konfrontoval,

2.

dne **XXX** 2020 v přesně nezjištěném čase mezi **XXX** hod. až **XXX** hod. v obci **XXX**, v rodinném domě **XXX**, požadoval po své manželce **XXX**, narozené **XXX**, aby mu vydala svůj služební mobilní telefon zn. **XXX**, **XXX**, v hodnotě 2 200 Kč, který měla uložený pod polštářem v ložnici, a když mu ho nechtěla vydat a zalehla polštář svým tělem, **XXX**, a obžalovanému se poté podařilo v obývacím pokoji poškozené mobilní telefon vytrhnout z ruky, a bezprostředně poté hodil

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

uvedený mobilní telefon do kamen; následně, když jejich XXX XXX, narozená XXX, a XXX, narozený XXX, utekly k XXX, kam je poškozená XXX poslala pro pomoc a kde zůstaly, obžalovaný bránil poškozené v odchodu z ložnice, do které po jeho předchozím útoku odešli, pod pohrůzkami použití XXX, poškozenou donutil k pohlavnímu styku, s pohrůzkou XXX,

tedy

pod bodem 1.:

úmyslně porušil tajemství textové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníku, který zprávu přijímá,

pod bodem 2.:

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a spáchal uvedený čin souloží,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“),

pod bodem 2.:

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem podrobil **vhodnému programu psychologického poradenství**, vybranému ve spolupráci s probačním úředníkem.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se obžalovanému na zkušební dobu podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem ukládá povinnost **zdržet se požívání alkoholických nápojů**.

II.

se zprošťuje

podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že dne XXX. 2020 v přesně nezjištěném čase mezi cca v XXX hod. až XXX hod. v obci XXX, rodinném domě XXX, vzal své manželce XXXX, narozené XXX, když se věnovala dětem a domácnosti, její služební notebook zn. XXX, výrobní číslo: XXX, a tento blíže nezjištěným způsobem poškodil a následně jej uložil zpět do tašky, čímž jeho majiteli – poškozenému **XXX**, způsobil škodu ve výši **19 263 Kč**,

v němž byl obžalobou spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený **XXX**, odkazuje se svým nárokem na **náhradu škody** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť státní zástupce i obžalovaný se v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a státní zástupce i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Poškozený **XXX**, se řádně a včas připojil k trestnímu řízení proti obžalovanému s nárokem na náhradu škody v celkové částce 21 000 Kč. Na náhradě škody za poškození mobilního telefonu byla požadována částka 2 000 Kč, která však byla poškozenému ze strany obžalovaného zcela uhrazena, a proto v tomto rozsahu odpadl důvod k rozhodování soudu dle § 228 nebo § 229 tr. řádu. Na náhradě škody za poškození notebooku byla nárokována částka 19 000 Kč. Protože byl obžalovaný ohledně tohoto skutku, ve kterém byl obžalobou spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, zproštěn obžaloby, byl poškozený dle § 229 odst. 3 tr. řádu automaticky odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho obsahu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 10. ledna 2022

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. září 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Ing. Jany Řezaninové a Vladimíry Petržílkové,

takto:

Obžalovaný

XXX narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

je vinen, že

v době ode dne **XXX**. do dne **XXX**. v **XXX**, v bytě 1+1, užívaném jeho neterí **XXX** narozenou **XXX**, kam ho jmenovaná pozvala, když za ní přijel do **XXX** na návštěvu, a kde měl přespát, přistoupil k **XXX**, přičemž před odchodem z bytu odcizil mobilní telefon **XXX**, který se před ním poškozená **XXX** snažila schovat, když se chtěl přesvědčit, zda někomu netelefonovala nebo nenapsala textovou zprávu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který vykonal 18. 3. 2018,

tedy

- jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a), c) trestního zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené XXX, narozené 26. 3. 2002, trvale bytem XXX, částku **4 300 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce v Pardubicích podal dne 31. 5. 2021 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutek, který je podrobně specifikován ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 16. 9. 2021 a dne 27. 9. 2021 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutku, kterým byl uznán na vinu tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu zcela popřel. V přípravném řízení uvedl, že poškozené XXX (dále jen poškozená) dne XXX 2020 napsal, jak se má. Poškozená mu na to mimo jiné odepsala, že jí XXX. Napsal jí, že by za ní rád přijel, ale že jsou hotely zavřené a že nemá, kde spát. Poškozená mu nabídla, že má byt, že může přespat u ní. Téhož dne přijel vlakem do XXX. Nejdříve byli ve městě, poté jeli k poškozené domů, kde jí XXX. Poté poškozená XXX. XXX, kde byli i oni. Pak poškozená XXX. Následně byli na internetu, povídali si o svých problémech. Také volala svému XXX XXX, aby přijel. Nakonec nepřijel. K věci samé vypověděl, že když XXX, tak chodili do koupelny, tam se také bavili i o XXX, co XXX. Pak si řekli, že si dají cigaretu a že půjdou spát. Měl spát XXX a poškozená měla spát ve stejném pokoji, ale na jiné posteli vedle nich. Bylo asi po XXX. hodině. Dal XXX. Řekl, že jí dal XXX, že je její štrejda. Obviněný uvedl, že jí chtěl dát XXX, poškozená ho chvíli odstrkovala, ale pak se nechala. Řekl jí, že to bude jen mezi nimi, že to nikomu neřekne. Navrhl jí, XXX. Do XXX hodin ještě „kecali“, neví, kolik bylo hodin, skončili asi v XXX hodin. On jí pak ještě prosil, aby ho tam nechala, že pojedou domů až ráno. Dále uvedl, že si poškozená myslela, že to bude krátké, nemůže za to, že „XXX“. Proto mu nabídla, jestli nechce zapnout XXX na jejím telefonu, že mu to pomůže. Na doplňující otázky mimo jiné uvedl, že poškozené XXX. Ona mu řekla: „Dobrou.“. XXX. To se divila, co dělá, proč jí XXX. Pak viděla, že se s ní XXX. Začal jí XXX a poškozená řekla, že to nesmějí dělat, že jsou rodina. XXX Když přestali, bavili se o tom, že si to nechají pro sebe. Řekla mu, že na to zapomenou, že už k ní jezdit nebude, a že nemá proč ho nahlašovat. Říkal jí, že doufá, že někomu něco neřekne. Poškozená řekla, že se nemusí ničeho obávat, že není proč, že se má vrátit k rodině. Dodala, že už nechce, aby za ní jezdil. K mobilnímu telefonu poškozené uvedl, že jí řekl, že jí v tomhle nevěří, že měl „haldy“, že za dveřmi někdo je. Sdělil jí, že jí telefon dá do schránky. Do telefonu se nedostal, protože ho měla na otisk prstu a byl zamčený. Byl na posteli. Vzal si ho sám. Když odešel z jejího bytu, telefon do schránky

poškozené nehodil, nechal si ho u sebe a odešel směrem na XXX. Proč si mobilní telefon poškozené ponechal, však nedokázal vysvětlit. Nejprve uvedl, že nechtěl čekat u domu a že nevěděl, kdy poškozená půjde. Poté sdělil, že mu poškozená řekla, že jestli jí ten telefon nevrátí, že ho nahlásí. Popřel, že by si prohlížel zprávy nebo historii volání v mobilním telefonu poškozené, že by po poškozené chtěl, aby mu telefon odemkla, že by poškozené v průběhu noci nějak XXX.

4. U hlavního líčení na své výpovědi v podstatě setrval. Ohledně mobilního telefonu však svoji výpověď jistým způsobem doplnil, neboť uvedl, že poškozené vzal mobilní telefon proto, že mu vyhrožovala, že ho udá ze znásilnění, resp. že se s ním vyspala zadarmo a také proto, že chtěla po něm, aby jí půjčil XXX. On tolik peněz neměl. Uvedl, že ho poškozená k jednání vyprovokovala. XXX. Po večeri mu např. prostřednictvím telefonu posílala XXX. Také je podezřelé, že si před spaním dala kávu a energy drink. Z jeho strany nebyl XXX. Z její strany nepozoroval žádný náznak nedobrovolnosti, žádný strach. Sexuální praktiky vedl on. Poškozená se styděla. Během noci se XXX poškozené jednou XXX. Proto na chvíli přestali, šli do XXX, po návratu do pokoje XXX. XXX, až když ráno odcházel. Jinak byla poškozená po celou dobu XXX. Nerozumí její výpovědi. Z doslechu ví, že poškozená dává XXX. Myslí si, že i jemu XXX. Domnívá se, že věc oznámila právě proto, že XXX. Má ve svém okolí hodně lidí, kteří jej chtějí dostat do vězení. Dodal, že v té době vážil asi XXX.
5. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckou výpovědí XXX, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky níže podrobněji specifikovanými.
6. Poškozená XXX do protokolu o výsledku svědka v přípravném řízení uvedla, že obviněného XXX (svého strýce) neviděla více než pět let. V kontaktu s ním byla přes XXX, kdy si napsali asi tak jednou za půl roku. Dne 18. 11. 2020 jí obviněný najednou napsal na XXX, že by za ní přijel. Zeptala se ho kdy, obviněný jí odpověděl, že by přijel hned. Pak jí psal, jestli mu dá na sebe telefonní číslo. To mu dala. S obviněným se dohodli, že pro něho přijede na nádraží do XXX. Když obviněný přijel, tak jeli k ní domů, po cestě nakoupili, doma udělala večeri. V obýváku si začali povídat, začal jí povídat o své rodině. V průběhu večera se jí obviněný zeptal, jestli by mohl přijet její XXX, že by ho rád poznal. XXX XXX zavolala, jestli by mohl přijet, on ale nemohl. Pak se najedli a asi nějak ve XXX hodin šla rozložit gauč v obývacím pokoji, XXX. Obviněný se díval na televizi. Mluvil o své XXX, byl nesvůj, že mu nepíše. Asi v XXX hodin si šla lehnout na válendu v obývacím pokoji. Obviněný měl XXX, protože by se na válendu nevešel. Obviněný řekl, že jde také spát. K věci samé poškozená vypověděla, že obviněný k ní pak z ničeho nic přišel, chtěl jí dát XXX, že jí přeje dobrou noc. XXX. Chtěl jí XXX. Tak ho začala od sebe odkopávat. XXX. Vstal, začal se oblékat, přes ni přehodil deku a polštář a řekl „XXX!“. Pak šel do kuchyně, tam si zapálil cigaretu. Ona mu říkala, ať odejde, ať si vezme věci, že ho v bytě nechce. Obviněný začal říkat, že se bojí, že nemůže jít do tmy, že by ho tam někdo přepadl. Tak mu říkala, že se nemusí bát, že tam nikdo není. Následně začal mít nějaké halucinace, jako o tom, že někdo stojí za dveřmi a poslouchá, šel si k těm dveřím stoupnout a poslouchal přes dveře. Ujistila ho, že tam venku nikdo není. Pak mu řekla, že na to má pět minut, aby si vzal svoje věci a odešel. On na ni začal naléhat, aby ho tam ještě nechala, než bude venku světlo. Sedl si na postel a řekl jí, že jí dá 600 Kč za to, že ho tam ještě nechá. Řekla, že nechce a že chce, aby hned odešel. Potom si vzal další cigaretu a šel kouřit do koupelny. Na válendě mezi zdí a postelí měla svůj mobil, shodila ho za postel na zem, aby ho nemohl najít. Obviněný, jak přišel z té koupelny, tak šel rovnou k válendě, odsunul ji a vytáhl mobil. Ptala se ho, co tam hledá, na to jí neodpověděl. Snažil se dát mobil rychle do své zadní kapsy. Řekla mu, ať jí ten telefon dá zpátky. Obviněný jí řekl, že se chce do něj jenom podívat, jestli někomu nevolala nebo nepsala. Telefon zapnul a říkal: „Dobrý, že jsi nikomu nevolala ani nepsala.“ Pak se zvedl a XXX. Vyzvala ho, ať už jde a že jí má dát její mobil. On jí řekl, že ne, že se bojí, že ho tam někdo přepadne, že je na tohle „srab“. Pak si sedl XXX a prosil jí, ať ho tam nechá. Řekla mu, že ne, že si přeje, aby odešel z jejího bytu.

Zareagoval slovy: „Tak ty mě tady nenecháš?“, zvedl se a šel do kuchyně pro XXX. Sedl si vedle ní a ona se ho zeptala, na XXX, a on jí odpověděl, kdyby ho náhodou venku na ulici někdo přepadl. Pak koukal na svém telefonu na spoje do XXX. Poté se spolu chvíli nebavili a mlčeli, on se pak zvedl, vzal všechny svoje věci, XXX, šel se about a něco málo po XXX. hodině odešel s tím, že jí telefon hodí do schránky, aby měl náskok. Tak mu řekla, at' jí ho tedy dá do její schránky. Vysvětlila mu, kde je. On pak šel a řekl jí, at' si jde zamknout dveře bytu, vstala a šla si zamknout. Chvilku počkala a ujistila se, že odešel. Rychle se oblékla a šla zaťukat na sousedku (XXX). Ta jí otevřela. Poškozená jí řekla, co se stalo. Sousedka se nabídla, že zavolá policii. Na základě otázek pak poškozená mimo jiné doplnila, že bylo okolo XXX hodin, ležela XXX. Závěrem dodala, že obviněný se nedostal k její komunikaci v mobilním telefonu. Mobilní telefon byl před odcizením zcela funkční, nepoškozený.

7. U hlavního líčení nad rámec výpovědi z přípravného řízení poškozená doplnila, že již dřív obžalovaného kontaktovala s tím, jestli by XXX. Obžalovaný jí sdělil, že nemůže, že čeká na výplatu. Když jí napsal, že by se za ní přijel podívat, byla ráda, že za ní z rodiny někdo přijede. Předmětný večer žádný XXX. Obžalovaný, říkal, že ve vlaku pil pivo, v obchodě si koupil víno. Vypil asi ¼ PET lahve vína, které si míchal s energy drinky. Odmítla, že by s XXX, že by jej XXX, že by jej XXX. Např. se ani před ním doma XXX. V té době vážila asi XXX cm. Podrobně popsala sexuální praktiky mezi ní a obžalovaným. XXX. Klíče byly v zámku u dveří. Bylo zamčeno. Dále doplnila, že telefon neměla zabezpečený heslem. Když jí vrátila telefon policie, měl „nakřuplý“ displej a „blbnul“. Potom už telefon neužívala. Když sdělila své sousedce, co jí strýc udělal, mluvila potichu, tekly jí slzy. Po události a nahlášení věci na policii o tom se sousedkou již nemluvila. Nevyhledala odbornou pomoc. Začala se však bát mužů věkově stejně starých, jako je obžalovaný. I nyní se obžalovaného bojí. Pokud by křičela, sousedi by ji slyšeli. Kopy, kterými se bránila, nebyly tak silné, aby obžalovanému způsobily modřiny. Za celý večer měla svůj mobil v ruce jen jednou. V průběhu večera neřešili finanční půjčku.
8. U hlavního líčení byla slyšena svědkyně XXX, sousedka poškozené. Svědkyně potvrdila výpověď poškozené v tom smyslu, že před XXX hodinou ráno na ni její sousedka - poškozená zaklepalá. Řekla jí, že ji znásilnil strejda, že jí sebral mobil, že jí řekl, že ho hodí do schránky a že proto nemůže zavolat policii. XXX. Dále dodala, že jí poškozená neřekla, jakým způsobem byla znásilněna. Poškozená byla oblečená, žádné poranění na ní na první pohled neviděla. Zavolala tedy policii, která přijela asi za 15 minut. Když čekaly spolu na příjezd policie, XXX. Poškozená se jí v tento okamžik svěřila i s tím, že ji obžalovaný ohrožoval nožem. Po této události se spolu o tom už nebavily.
9. K důkazu byl u hlavního líčení proveden dle § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie ve vztahu k obžalovanému, vypracovaný MUDr. Janem Kolomazníkem. Z posudku se podává, že u XXX byla s jistotou vyloučena duševní choroba v XXX. Nejsou u něj prokazatelné XXX. Netrpí, nikdy v minulosti netrpěl (a to ani v době spáchání činu) žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu – XXX. XXX. Vlivem pozitivního XXX (XXX) u něj došlo k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek jeho osobnosti. Nicméně pozitivní XXX nesnížily jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti. U obžalovaného XXX (a XXX) však XXX, je schopen zdržet se požívání XXX, je schopen požívání těchto látek ovládat. Nedošlo u něj k degradaci osobnosti. Jeho preferovaným sexuálním objektem jsou dospělé ženy. XXX. Z psychiatrického a ani sexuologického hlediska jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný není. Znalec proto nenavrhl uložení ochranného léčení.
10. U hlavního líčení byla slyšena i znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, Mgr. Lenka Čermáková. Znalkyně, poté co slyšela výpověď obžalovaného a poškozené u hlavního líčení, stvrdila závěry svého znaleckého posudku vypracovaného na poškozenou. Z něho vyplývá, že XXX. V současné době se snaží o založení nové rodiny a chce se lépe uplatnit na trhu práce. XXX. Poškozená však uvádí, že u ní nedošlo k vážnému narušení úrovně vědomí, že si vše pamatuje. XXX Poškozená se nachází ve fázi již psychicky zpracovaného traumatického

zážitku. Na celou situaci získala kritický, racionální náhled. Událost se jí podařilo bez škodlivých následků zařadit do své osobní historie a v současné době se to projevuje jako rezidium při znovuožívání události (ve vzpomínkové paměti). Po skutku nevyhledala pomoc psychoterapeuta ani psychiatra, událost zpracovala za pomoci inteligence a přirozených obranných mechanismů kompenzační povahy. Její chování během skutku i po něm (do současné doby) považuje znalkyně za proces zcela odpovídající okolnostem a osobnosti poškozené. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že poškozená (XXX) u hlavního líčení byla vyrovnanější, klidnější než v době, kdy ji vyšetřovala (XXX 2021). V té době řešila, že XXX. XXX. V jejich zařízení (XXX) žila 3 roky se XXX. Ve vztahu k mužům je XXX. Obžalovaného k sobě přizvala z nezištných důvodů. Nic neočekávala. Nic nenasvědčuje tomu, že by XXX. Kdyby se nebála, nikdy by o události nikomu nic neřekla. Svěřila se svému XXX.

11. Obžalovaného konečně usvědčují i následující listinné důkazy:
12. Zdravotní stav poškozené po události je patrný z lékařské zprávy ze dne XXX. 2020 (z XXX). Z ní mimo jiné vyplývá, že pacientka měla být znásilněna strýcem, kdy XXX. Pohlavní styk byl bez ochrany. XXX pacientka neguje. XXX, na levém stehně byly nalezeny 3 úchopové hematomy fialové barvy, od kolen dolů vícečetné drobné hematomy různého stáří. XXX.
13. Z protokolu o prohlídce těla poškozené, včetně fotodokumentace, jsou patrné hematomy popsané ve shora citované lékařské zprávě.
14. Stav místa činu je zachycen v protokolu o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace.
15. Poté, co byl obžalovaný zadržen policejním orgánem, vydal dobrovolně mobilní telefon zn. XXX, který patřil poškozené, jak vyplývá z protokolu o vydání věci ze dne XXX. 2020. Předmětný mobilní telefon byl vrácen poškozené, jak se podává z usnesení policejního orgánu o vydání věci ze dne XXX. 2020.
16. Odborným vyjádřením byla stanovena hodnota odcizeného mobilního telefonu na částku 4 300 Kč. Nákup mobilního telefonu byl doložen záručním listem a účtenkou.
17. Komunikace poškozené a obžalovaného před jeho příjezdem k poškozené je zachycena fotodokumentací.
18. K důkazu byly provedeny i zprávy XXX, a to ze dne XXX 2020 a aktuální ze dne XXX 2021, ze kterých se podává, že obžalovaný je v pravidelném kontaktu s probačním úředníkem. Dokládá informace o svém pobytu, příjmech a náhradě škody. Má zajištěné bydlení i zaměstnání. Povinnosti soudem stanovené plní. Zůstává mu hodně dluhů.
19. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Trest odnětí svobody vykonal dne 18. 3. 2018.
20. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento násilím a pod pohrůzkou násilí, navíc za XXX, donutil poškozenou k pohlavnímu styku. Navíc jí odcizil i mobilní telefon.
21. Lze konstatovat, že poškozená vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. K tomuto závěru okresní soud dospěl i v kontextu se zjištěním znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která u poškozené hodnotila obecnou i konkrétní věrohodnost jako zachovalou. Při výpovědích nebyly přítomny XXX. Znalkyně podrobně vysvětlila i to, jakým způsobem a z jakého důvodu byla schopna poškozená celou událost sama zpracovat (XXX), aniž by byla nucena vyhledat odbornou pomoc (nikdy příliš pomoc

nevyhledávala). Na daných závěrech ničeho nemění, že i cca $\frac{3}{4}$ roku po předmětné události se poškozená obžalovaného XXX, o čemž svědčí i XXX. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného – svého strýce křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela XXX), na policii, u soudu a podrobovat se znaleckému zkoumání. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.

22. Dále nutno uvést, že poškozená se ihned poté, co obžalovaný opustil její byt, obrátila na svoji sousedku XXX, které sdělila, že jí strýc znásilnil a odcizil mobilní telefon. Navíc svědkyně potvrdila verzi poškozené, že ji XXX. Svědkyně výslovně uvedla, že poškozená byla XXX. Dle okresního soudu nebylo shledáno žádného důvodu pochybovat o věrohodnosti této svědkyně, kdy nebyl ani prokázán blízký např. kamarádský vztah mezi ní a poškozenou. Byly jen sousedky. Dle okresního soudu s ohledem na to, jak rychle po události se poškozená na svoji sousedku obrátila, lze vyloučit, že by mohla jakkoli promýšlet např. pomstu, křivé obvinění svého strýce, kterého pozvala k sobě domů z nezištných důvodů, jak potvrdila i slyšená znalkyně.
23. Dle okresního soudu je možno též poukázat na to, že poškozená se nepřipojila do adhezního řízení s žádnou částkou na přiznání nemajetkové újmy. Obětem zločinu znásilnění jsou standardně přiznávány v trestním řízení na náhradě nemajetkové újmy částky v řádu deseti až statisíců Kč. Poškozená se připojila do adhezního řízení pouze s bagatelní částkou ve výši 5 000 Kč za poškozený mobilní telefon. I z tohoto pohledu lze dle soudu vyloučit snahu poškozené křivě obvinít obžalovaného z důvodu jejího motivu získání majetkového prospěchu v soudním řízení.
24. Okresní soud dále konstatuje, že dle psychiatrického a sexuologického znaleckého posudku XXX (jejichž užití obžalovaný sám doznal) vedly k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek osobnosti obžalovaného, kdy jde o osobu XXX.
25. Ve stručnosti lze shrnout, že obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že veškeré sexuální praktiky ze strany poškozené byly činěny dobrovolně, ač on byl jejich iniciátorem. Jakékoli násilí, pohrůžku násilím, užití XXX zcela popřel. Poukázal na to, že to byla právě poškozená, která jej vyprovokovala, která s ním XXX. V tomto ohledu lze připomenout závěry slyšené znalkyně, která uvedla (navíc poškozenou ze svého pracoviště dlouhodobě znala), že se poškozená nechovala nikdy XXX. Ve vztahu k mužům je XXX, neumí se moc bránit. XXX.
26. Obžalovaný též opakovaně zdůrazňoval, že poškozená se po celou dobu nesnažila z bytu odejít, aby si přivolala pomoc. Nekřičela hlasitě, aby ji slyšeli sousedi, netelefonovala, i když měla telefon k dispozici. Žádným způsobem se nebránila, právě proto obžalovaný nemohl poznat její nesouhlas. V tomto ohledu lze připomenout zcela logickou část výpovědi poškozené o tom, že sice přemýšlela, jak byt opustit, ale v XXX. Měla strach, že by XXX. Možnost útěku XXX. K otázce jejího odporu, nesouhlasu lze uvést, že obžalovaného odstrkávala. XXX. Pokud se však snažila brečet hlasitěji, řekl jí, ať zavře „hubu“. Snažil se ji utišit i tím, že XXX. Dle okresního soudu z výpovědi poškozené jednoznačně vyplynulo, že vážně míněný odpor, nesouhlas s jednáním obžalovaného byl ze strany poškozené dán. Nejen, že jej verbálně odmítala, ale opakovaně jej odstrkávala, brečela. Měla z něj XXX. Když nechtěla spolupracovat, začal dokonce vyhrožovat tím, že XXX. Navíc dle tělesné konstituce poškozené a obžalovaného je zřejmé, že měl nad ní jasnou přesilu.
27. Pokud bylo obhajobou poukazováno na lékařskou zprávu, protokol o prohlídce těla poškozené, ze kterých nevyplývalo žádné poranění poškozené, což je v rozporu s tím, jak celou událost vylíčila poškozená, tak okresní soud musí uvést, že právě v lékařské zprávě i v protokolu o prohlídce těla jsou zaznamenány hematomy zejména na levém stehnu a na levé holenní kosti. Z výpovědi poškozené je zřejmé, že např. při jednotlivých sexuálních praktikách fyzický odpor

nekladla (např. ve smyslu cukání atd.). Jak již bylo opakovaně zmíněno, měla XXX, navíc byla po jistou dobu XXX.

28. Tvrzení obhajoby o tom, že o XXX hovořila pouze a jen poškozená taktéž není pravdivé, neboť o něm hovořila i svědkyně XXX, které se poškozená bezprostředně po události svěřila a požádala ji o pomoc.
29. Pokud bylo obhajobou namítáno to, že poškozená obžalovanému svůj mobilní telefon dobrovolně poskytla, tak nelze přehlédnout, že samotná výpověď obžalovaného v této části není zcela konstantní. V přípravném řízení uvedl, že jí nevěřil, když ho k jeho dotazu ujistila, že to nikomu neřekne. Měl „haldy“, že je někdo za dveřmi, vzal jí ho proto, že u ní chtěl ještě být. Řekl jí, že jí ho dá do schránky. Nedokázal pořádně vysvětlit, proč si ho nechal. Uvedl, že nechtěl čekat u domu, řekla mu, že pokud telefon nevrátí, že ho nahlásí. Také byl naštvaný, že ho u sebe nenechala, aby se vzpamatoval. U hlavního líčení uvedl, že poškozená po něm chtěla půjčit XXX. Protože je neměl, řekla, že ho udá. Telefon mu nechtěla dát, ale potom mu ho dala. Řekl jí, že to, k čemu došlo, řekne XXX. Telefon mu dala, ať ho dá do schránky. Naopak výpověď poškozené i ohledně odcizení mobilního telefonu se jeví soudu jako zcela logická, bez vnitřních rozporů. Verze poškozené spočívala v tom, že mobilní telefon po ukončení XXX, v okamžiku, co obžalovaný odešel ke dveřím, rychle schovala za postel. Obžalovaný to viděl, hned telefon vyndal, že si ho vezme pro případ, že by si chtěla zavolat pomoc. Následně kontroloval, zda někomu nevolala či nepsala. Právě toto počínání se jeví soudu jako logické, neboť obžalovaný dostal zcela důvodný strach, že poškozená věc nahlásí. Slíbil jí, že dá telefon do schránky, ale neudělal to. Navíc zcela popřela, že by v průběhu večera řešili finanční půjčku.
30. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu, resp. zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný násilím a pod pohrůžkou násilí donutil poškozenou k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží, tj. XXX. Navíc trestný čin spáchal se zbraní v podobě nože. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom aktivního odporu poškozené a jejího vážně míněného a opakovaného nesouhlasu k z jeho strany iniciovaným sexuálním praktikám.
31. U jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Charakter pohlavního styku, který je proveden způsobem srovnatelným se souloží, znamená, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Spadají sem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla.
32. Za násilí se podle § 185 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
33. Pohrůžka násilí se rozumí pohrůžka bezprostředního násilí, tak i pohrůžka násilí, které má být vykonáno nikoli ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti. Poškozená v přípravném řízení mimo jiné výslovně uvedla, že vzhledem k tomu, že se obžalovaný nemohl uspokojit, začal jí vyhrožovat, ať se začne snažit, že XXX.
34. Trestný čin je dle § 118 tr. zákoníku spáchán se zbraní i pokud pachatel užije zbraň k překonání nebo zamezení odporu. Zbraní se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.
35. Ač dle okresního soudu stav poškozené, ve kterém se ocitla poté, co jí obžalovaný aplikoval do XXX, nelze jednoznačně označit za stav bezbrannosti ve smyslu § 185 tr. zákoníku, skutečnost,

že právě aplikací této látky obžalovaný na určitou dobu (která nebyla přesně určena) poškozenou omámil, obžalovanému rozhodně přitěžuje. Stav bezbrannosti se dle § 185 tr. zákoníku považuje mimo jiné takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Poškozená sice pocítovala, že XXX, na druhou stranu ze znaleckého psychologického posudku se podává, že dle poškozené u ní nedošlo k vážnému narušení vědomí. Události, které se odehrály následně, si pamatuje.

36. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka i posuzovaného přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný si přisvojil cizí věc (mobilní telefon poškozené) tím, že se ho zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Pojem „při sobě“ vyjadřuje nejen stav, kdy poškozený věc přímo drží v ruce, ale i když ji odloží, bezprostředně při sobě. V dané věci, poté co poškozená schovala mobil za postel, tedy od něj na větší vzdálenost neodešla, obžalovaný ihned telefon vyndal. Tzv. zpětnost zakládá citovaný rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom, že zasahuje svým počínáním do majetkové sféry poškozené.
37. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
38. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
39. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje na dohodu XXX. Platí výživné na dvě děti v celkové výši XXX měsíčně. Má dluhy. V insolventci není.
40. Obžalovanému nespověděla žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na právu ženy svobodně se rozhodovat o svém pohlavním životě. Motivem jeho jednání byla okamžitá touha vyhovět svým pudovým impulzům, ač mu muselo být z jednoznačného opakovaného projevu poškozené, která se bránila, zjevné, že s jeho jednáním nesouhlasí. Navíc nutno zopakovat, že obžalovaný aplikací XXX poškozené, ji jistým způsobem omámil, kdy lze uzavřít, že i v důsledku toho kladla nikoli razantní odpor. Dále užil i nůž k posílení svých výhrůžek. Taktéž nelze odhlédnout, že násilné sexuální jednání obžalovaného trvalo cca 7 až 8 hodin, tedy nešlo o jednorázový sexuální útok. Okresní soud též poukazuje na to, že obžalovaný výslovně uvedl, že během jejich sexuálních aktivit se XXX. Na tom ničeho nemění, že si toho poškozená nevšimla. Skutečnost, že se dlouhotrvající násilný sexuální akt odehrával v jedné místnosti, kde XXX, je dle soudu z morálního a výchovného hlediska naprosto nepřijatelná.
41. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 10 záznamů, kdy k prvním 7 záznamům nelze z důvodu zahlazení, osvědčení či amnestie prezidenta republiky přihlížet. Obžalovaný páchal v minulosti majetkovou trestnou činnost. Obžalovanému tedy přitěžuje jeho trestní minulost, ale zejména to, že se nyní projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 21. 11. 2018, sp. zn. 35 PP 262/2018. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný 2 záznamy z roku 2020 za přestupky proti veřejnému pořádku a občanskému soužití. O sklonu obžalovaného porušovat právní předpisy

tedy svědčí nejen opis z evidence rejstříku trestů, ale i opis z evidence přestupků. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů.

42. Po zhodnocení shora uvedených skutečností shledal okresní soud za odpovídající s ohledem na všechna zákonná hlediska úhrnný trest dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku ve výměře 5 let. Trest byl ukládán dle přísnější právní kvalifikace tj. dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, konkrétně pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku 2 až 10 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. Na daných závěrech ničeho nemění, že obžalovaný řádně plní uložený dohled, jak bylo shora konstatováno.
43. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
44. Se svým nárokem na náhradu škody za poškozený mobilní telefon se do trestního řízení připojila poškozená s částkou ve výši 5 000 Kč. Z výpovědi poškozené se podává, že jí byl policií od obžalovaného navrácen mobilní telefon poškozený. Dle jejího tvrzení „blbnul“, měl „nakřuplý“ displej. Před odcizením byl zcela v pořádku. Ani v tomto ohledu okresní soud neměl jakékoli pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi. Navíc poškození displeje vyplývá i z pořízené fotodokumentace. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozené přiznal částku ve výši 4 300 Kč, tak jak vyplynula z odborného vyjádření. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 27. září 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. ledna 2021 **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, pro doručování XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. září 2021, č.j. 2 T 117/2021-242, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného a státního zástupce se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byla uložena povinnost k náhradě škody ve výši 4.300 Kč, kterou je povinen zaplatit poškozené XXX, přičemž ve zbytku svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se měl uvedeného jednání dopustit tím, že v době ode dne XXX. do dne XXX. v XXX, v bytě 1+1, užívaném jeho neterí XXX narozenou XXX, kam ho jmenovaná pozvala, když za ní přijel do XXX na návštěvu, a kde měl přespat, XXX, přičemž před odchodem z bytu odcizil mobilní telefon XXX, který se před ním poškozená XXX snažila schovat, když se chtěl přesvědčit, zda někomu netelefonovala nebo nenapsala textovou zprávu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který vykonal 18. 3. 2018.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Podle jeho názoru okresní soud při výměře trestu dostatečně nepřihlédl k přitěžujícím okolnostem, kterými jsou nejen jeho předchozí odsouzení a spáchání více trestných činů, ale také delší doba trvání trestného činu znásilnění a způsob, jakým použil při tomto trestném činu vůči poškozené pervitin. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost a není na místě uložení trestu v první polovině zákonné trestní sazby. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a obžalovanému byl nově uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 roků. Intervenující státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové navrhl u veřejného zasedání uložit trest v rozmezí 6 až 7 roků se zařazením do věznice s ostrahou.

Odvolání proti rozsudku podal včas také obžalovaný, a to do všech jeho výroků. Obžalovaný tvrdí, že uvedený styk byl prováděn ze strany poškozené dobrovolně, poškozená naopak tvrdí násilí a dokonce použití zbraně obžalovaným. Obžalovaný se domnívá, že jeho vina nebyla v rámci řízení zcela prokázána a celé dokazování je postaveno na tvrzení proti tvrzení. Okresní soud vyhodnotil výpověď poškozené za věrohodnou, neshledal žádný důvod, proč by si poškozená měla celou věc vymyslet, její výpověď hodnotil jako logickou a spontánní a neshledal na straně poškozená žádnou motivaci ke křivé výpovědi. Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně zcela přehlíží skutečnost, že se takové věci i přes shora uvedené stávají, kdy údajně poškozené ženy křivě obviňují na základě různých pohnutek muže ze sexuálních deliktů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Obžalovaný popravdě a spontánně popsal průběh večera a noci, přiznal, že poškozená zpočátku jeho intimity slovně odmítla s tím, že se takové jednání nehodí, protože jsou příbuzní. Následně však proti následným a dalším sexuálním praktikám nevznesla jedinou námitku. Tvzení poškozené o její aktivní obraně, jež bylo při hlavním líčení na rozdíl od přípravného řízení daleko konkrétnější, nemá oporu v provedeném dokazování. Poškozená uvedla, že XXX. Pokud by se poškozená bránila tímto aktivním způsobem, zanechala by její obrana na obžalovaném alespoň nějaké stopy. Dle prohlídky těla obžalovaného tento neměl žádné oděrky, modřiny ani jiná drobná poranění. Argumentace soudu o váhových a výškových rozdílech neobstojí, protože i drobná žena, pokud se brání, je schopna na útočníkovi zanechat stopy své obrany ve formě oděrek a modřin. Na těle poškozené nebyly rovněž zjištěny žádné známky poranění, jež by svědčily o použití násilí či překonání odporu ze strany obžalovaného. Pokud soud poukazuje na 3 tzv. úchopové hematomy na stehně poškozené, lze tyto logicky zdůvodnit. XXX. Lze předpokládat, že takové XXX, musí na jejím těle vždy zanechat nějaké drobné známky. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí a odkazu na judikaturu Nejvyššího soudu ČR je zřejmé, že i soud prvního stupně měl zjevné pochyby o aktivním odporu a obraně poškozené. O tzv. zjevné nevoli s pohlavním stykem však dle názoru obžalovaného nesvědčí její aktivita při prováděných sexuálních praktikách ani její iniciativa, kdy sama na svém mobilu bez žádosti obžalovaného vyhledala XXX.

O údajném vyhrožování či ohrožování poškozené nožem nebyl v rámci řízení předložen jediný důkaz. Na zajištěných nožích nebyly nalezeny žádné stopy svědčící o jeho použití obžalovaným a uvedený skutkový závěr je činěn pouze na základě tvrzení poškozené. Svědkyně XXX vycházela pouze z ničím nepodloženého tvrzení poškozené, stejně tak nelze jakkoliv potvrdit tvrzení poškozené o výhrůžkách obžalovaného její osobě či XXX. Poškozená připustila, XXX. Poškozená měla XXX. Uvedený se navíc odehrál v místnosti, kde XXX. Obžalovaný se domnívá, že po odeznění sexuálního vzrušení poškozené, tato pocítila stud, možná i strach ze žárlivosti XXX, případně obavu z reakce příbuzných. Stejně pocítil i obžalovaný, který ji proto žádal, aby o uvedeném nikomu nepsala a netelefonovala. Z obavy z uvedeného a doznívajících účinnů XXX se zachoval tak, že jí odcizil mobilní telefon.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie je zřejmé, že obžalovaný netrpí žádnou XXX. Dle znalce má XXX. Je pravděpodobné, že stejně působil XXX. Dle znaleckého posudku Mgr. Čermákové je poškozená osobou XXX. Uvedené závěry mohou potvrzovat tvrzení obžalovaného, že se poškozená po celou noc nijak nebránila, že žádným způsobem nezaznamenal jakýkoliv její odpor. Pokud zpočátku uvedla, že se sexuální styk mezi nimi nehodí, nicméně se dalším následným praktikám podrobila, nekřičela, nekopala (uvedené uvedla až v rámci hlavního líčení) a aktivně spolupracovala. Obžalovaný nemohl rozeznat, že je sex mezi nimi prováděn údajně proti její vůli. Pokud obžalovaný připustil, že XXX, došlo k tomu až v ranních hodinách, kdy odmítal opustit její byt a poškozená ho žádala o jeho opuštění s tím, že je unavená. Za motivaci tvrzení poškozené považuje její stud, obavu z odsouzení ze strany příbuzných, obavu z XXX a částečně rozladění z toho, že jí obžalovaný neposkytl slíbené finanční plnění. Trestní minulost obžalovaného byla vždy majetkového charakteru, nikdy se nedopustil násilné trestné činnosti. V současné době je ve zkušební době podmíněného propuštění, řádně dochází a spolupracuje s probační a mediační službou, pracuje a žije řádným životem. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve vztahu ke zločinu znásilnění a ohledně tohoto skutku byl obžaloby zproštěn a nově byl uznán vinným jen z přečinu krádeže dle § 205 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

Krajský soud ve věci nařídil veřejné zasedání nejprve na den 12. 1. 2022, přičemž vyzoomění si obžalovaný osobně převzal dne 22. 12. 2021 na adrese, kterou uvedl jako doručovací adresu, tedy XXX. Z důvodu žádosti obhájkyne obžalovaného pro kolizi jednání bylo veřejné zasedání odročeno na den 19. 1. 2022, o čemž byl obžalovaný znovu vyzoomíván na stejnou adresu, tentokrát si vyzoomění nepřevzal, toto však bylo uloženo na poště dne 27. 12. 2021 a dne 10. 1.

2022 mu bylo vhozeno do domovní schránky. Obhájkyně obžalovaného u veřejného zasedání uvedla, že nově stanovený termín veřejného zasedání sdělovala obžalovanému e-mailem, na který jí obžalovaný neodpověděl. Krajský soud tak vycházel z fikce doručení ve smyslu ustanovení § 64 odst. 4 tr. řádu a desátý den od uložení zásilky na poště považoval za den doručení. Lhůty k přípravě na veřejné zasedání byly zachovány, obžalovaný se bez omluvy k veřejnému zasedání nedostavil, proto krajský soud konal veřejné zasedání v jeho nepřítomnosti, a to poté, kdy si z výpisu z centrální evidence vězňených osob ověřil, že obžalovaný nebyl v mezidobí vzat do vazby ani nenastoupil jiný výkon trestu. Vzhledem k tomu, že v krátké době předtím si na stejné adrese bez problému zásilku vyzvedl, lze učinit závěr, že se na dané adrese zdržuje a navíc danou adresu uvedl jako adresu doručovací.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláním napadeny, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvoláním vyhovět nelze.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a i v celém souhrnu logickým a podrobně odůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Krajský soud poznamenává, že okresní soud je tím, kdo je oprávněn provést hodnocení důkazů, které sám prováděl a krajský soud nemá důvod zasahovat do hodnocení důkazů okresního soudu v případě, kdy sám důkazy neprováděl a navíc okresní soud své závěry a myšlenkové postupy řádným a logickým způsobem odůvodnil, přičemž neopomněl některé důkazy hodnotit či z nich nevyvozovat závěry, které by z nich vůbec nevyplývaly. Jen v takovém případě, pokud by hodnocení důkazů provedené okresním soudem bylo zcela mimo rámec toho, co z důkazů skutečně vyplývalo, nebo by došlo k opomenutí některých důkazů, by mohl krajský soud do takového hodnocení zasáhnout a případná pochybení okresnímu soudu vytknout. Nic takového se v daném případě nestalo a okresní soud zcela přesvědčivým způsobem své závěry odůvodnil. Krajský soud se s hodnocením důkazů tak, jak je provedl okresní soud, zcela ztotožnil, a proto může pro stručnost na správné závěry okresního soudu zcela odkázat.

Námítky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání neshledal krajský soud důvodnými. Nelze přehlédnout, že hlavním a usvědčujícím přímým důkazem má být právě výpověď poškozené. Poškozená byla vyslýchána opakovaně, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem a vždy setrvala na tom, že byla ze strany obžalovaného znásilněna, přičemž i přesvědčivým způsobem popsala, jak mělo k danému jednání dojít. Její výpověď hodnotil i okresní soud jako spontánní a věrohodnou, kdy neshledal ve výpovědi poškozené žádné zásadní rozpory či nesrovnalosti, které by její výpověď činily nevěrohodnou. Kromě toho její výpověď pak zapadá i do rámce dalších provedených nepřímých důkazů. Poškozená bezprostředně poté, co obžalovaný opustil její byt, vyhledala svou sousedku, na kterou zvonila a sdělila jí, že byla znásilněna svým strýcem a že jí ohrožoval nožem, také že jí vzal mobilní telefon a byla to právě sousedka XXX, která volala policii. Z výpovědi této svědkyně vyplynulo, že jí skutečně poškozená oslovila s uvedením toho, že byla svým strýcem znásilněna, mluvila i o ohrožování nožem a odcizení mobilního telefonu. Svědkyně navíc uvedla, že poškozená v době, kdy s ní hovořila, byla XXX. To svědčí o tom, že skutečně předtím zažila příkoří, které jí významně zasáhlo a rozhodně se nejednalo o žádné sehrané divadlo či vymyšlenou pomstu na obžalovaného v důsledku studu či obavy z reakce příbuzných, jak obžalovaný namítal ve svém odvolání. Pokud by vše proběhlo zcela dobrovolně a poškozená cítila stud, jistě by se bezprostředně takto a navíc neznámé osobě nesvěřovala s tak intimní záležitostí a držela by jí

v sobě a neměla by potřebu ji někde hned ventilovat. Případně, pokud by se mělo jednat o nějaký komplot na obžalovaného, pak by si svůj postup spíše časově náležitě promyslela a nejednala takto bezprostředně spontánně a ihned poté, co obžalovaný opustil její byt. Obžalovaný opustil její byt kolem 6 hodiny ránní a právě v tuto dobu zvonila poškozená na svoji sousedku, jak vyplynulo z její výpovědi. Toto není reakce ze studu, ale jde o bezprostřední reakci na stres z prožitého traumatického zážitku a obavu z obžalovaného, který se hodiny k poškozené choval násilným způsobem a nutil jí k nedobrovolným sexuálním praktikám.

Kromě toho nelze pominout ani závěry znaleckého posudku z oboru psychologie zpracovaného na poškozenou Mgr. Lenkou Čermákovou. Z něho vyplývá, že u poškozené dominuje XXX. Je osobností primárně XXX. Poškozená je schopna si zapamatovat prožitý děj a později jej věrohodně reprodukovat. Její výpověď lze považovat za popisy osobně prožitých událostí, kdy tyto vykazují dobrou shodu, jsou konzistentní, logicky strukturované s dobře navazujícími dílčími dějovými sekvencemi, přičemž jednotlivé pasáže se vzájemně podporují a doplňují a poskytují poměrně realistický a ucelený obraz skutku. Ani znalkyně neshledala ve výpovědi poškozené nelogismy, fantasijské či fabulační prvky, zjevné deformace či případné rozpory. Do kontextu pak zapadá i poskutkové emoční prožívání události a behaviorální reaktivita. Stejně tak znalkyně u poškozené neshledala žádné vnitřní motivy podat nepravdivou výpověď v neprospěch obžalovaného. Nejistila u ní sklony ke lžím. Navíc znalkyně mohla hodnotit poškozenou i z toho pohledu, že v jejich zařízení XXX, strávila poškozená 3 roky se XXX a mohla tak z jejího chování seznat, že ve vztahu k mužům je XXX a obžalovaného k sobě přizvala z nezištných důvodů, nic neočekávala a nic nenasvědčuje ani tomu, že by užívala XXX.

Tento obraz osobnosti poškozené pak zcela odporuje tomu, co uváděl obžalovaný, který hovořil o tom, že ví z doslechu, že poškozená XXX. Obžalovaný trochu opomněl, že to byl on, kdo poškozenou kontaktoval, kdo se v podstatě pozval k ní na návštěvu a že to nebyla poškozená, která by jej na návštěvu zvala, neviděla ho předtím pět let a rozhodně neměla potřebu jej zvat, XXX. To jsou jen nepodložené spekulace obžalovaného, které jsou navíc v rozporu se zjištěnými fakty. Navíc to byl znovu on, kdo celé jednání započal tím, že dal XXX, přičemž sám uváděl, že již v počátku to poškozená odmítala. To odporuje jeho verzi o XXX ze strany poškozené, jak tvrdil obžalovaný.

Obžalovaný staví svou obhajobu na tom, že z jeho strany i ze strany poškozené se jednalo o dobrovolný akt. Tomu však neodpovídá důkazní situace. Sám obžalovaný ve své výpovědi opakovaně uváděl, že poškozená něco „nechtěla“. Nejprve poté, co jí XXX. Sám uváděl, že jí chtěl XXX a že ho poškozená chvíli „XXX“, ale pak se nechala. Tudiž v podstatě potvrzuje verzi poškozené, která opakovaně hovořila o tom, že obžalovaného „XXX“. Stejně tak, pokud obžalovaný líčil průběh milostného aktu, tak opakovaně poukazoval na to, že poškozená např. „nechtěla“. Nejprve, když jí stahoval XXX. Dále uváděl, že poškozená „nechtěla“ XXX, „nechtěla“ XXX, dokonce mu řekla „nech mě, já nechci“, a to ve fázi, že „nechce“ XXX, „nechtěla“ si XXX. Dále popisoval, že přesto XXX. Již z těchto několika jednoznačných projevů vyplývalo, že poškozená s postupem obžalovaného a jeho snahou o milostný akt nesouhlasila, což opakovaně dávala najevo slovně, ale i fyzicky, kdy obžalovaného odstrkovala a bránila se rukama. Je tedy zřejmé, že i přes tento zjevný nesouhlas ze strany poškozené, obžalovaný dál pokračoval ve své snaze docílit sexuálního uspokojení a realizovat sexuální praktiky s poškozenou, což se mu nakonec v důsledku XXX na zdůraznění jeho výhrůžek skutečně podařilo.

Poškozená ve své výpovědi opakovaně uvedla, kolikrát odmítla chování a nátlak obžalovaného, a to jak slovně, tak fyzicky, kdy uváděla, že ho od sebe začala odkopávat či odstrkávat, dokonce brečela, přičemž jí obžalovaný za XXX. Protože XXX. Takto svůj jasně míněný odpor dávala najevo několikrát, jak je patrné z popisu průběhu celé noci. Přitom i dle názoru krajského soudu šlo o několikeré jednoznačné slovní i fyzické odmítnutí sexuálních návrhů obžalovaného a obranu ze strany poškozené. Je-li namítáno, že při zvolené obraně poškozené nebyly na těle

obžalovaného nalezeny žádné známky v podobě hematomů či oděrek, pak ani tato skutečnost nesvědčí pro závěr, že by si poškozená vše vymyslela. Jak totiž vyplývá z její výpovědi a obžalovaný to nezpochybňuje (byť ten hovoří o dobrovolnosti užití), tak obžalovaný měl XXX. Poškozené se XXX, sama poškozená nehovořila o žádné výrazné aktivní obraně, jen o „odstrkávání“ a „odkopávání“, což nutně nemuselo na těle obžalovaného zanechat žádné známky v podobě oděrek či modřin, a to i s ohledem na tělesnou konstituci obžalovaného a poškozené. Naopak dle lékařské zprávy poškozená měla v důsledku jednání obžalovaného XXX. Jestliže poškozená byla po nedobrovolném požití XXX, pak jistě nemusel ani obžalovaný vyvíjet nikterak mimořádnou sílu a použít větší násilí, aby dosáhl svého, když větší měrou použil XXX. Ostatně poškozená uváděla, že se po několika marných pokusech jak slovního tak fyzického odmítnutí obžalovaného, v podstatě již přestala bránit, neměla na to sílu. Z těchto důvodů proto lze logicky vysvětlit i to, proč na těle obžalovaného či poškozené nebylo zjištěno více známek v podobě XXX.

Kromě toho sám obžalovaný vypovídal, že to byl on, kdo určoval sexuální praktiky, které pak požadoval po poškozené, aby je prováděla, přičemž jak sám uváděl, se „neudělal“. V důsledku dlouhotrvajícího sexuálního jednání ze strany obžalovaného poškozená ve snaze docílit ukončení tohoto aktu, mu sice sama nabídla, aby si vyhledal na XXX. Jestliže krajský soud ve shodě s okresním soudem považuje výpověď poškozené za věrohodnou, pak nemá pochyby ani o tomto tvrzení, kdy zoufalost poškozené v důsledku prožívaného traumatu z nekončícího sexuálního chování obžalovaného jí vedlo k tomu, aby jej ukončila, pokud se jí to předtím nepodařilo slovně a fyzicky. Nelze také přehlédnout, že to byl obžalovaný, kdo vše započal tím, že proti vůli poškozené tuto opakovaně „XXX“, dal jí v podstatě opakovaně XXX. To byl také důvod, proč poškozená za celou dobu z bytu neodešla. Jednak se bála tam nechat samotného XXX poté, jaké výhrůžky obžalovaný použil i na XXX, a jednak byla neustále v dohledu obžalovaného, neboť byli v malém bytě 1+1, který byl zamčený, a těžko by se jí podařilo z bytu utéct, aniž by jí obžalovaný nechytil.

Jestliže je pak v odvolání argumentováno i tím, že okresní soud odkazoval na judikaturu Nejvyššího soudu proto, že zřejmě i on měl zjevné pochyby o aktivním odporu a obraně poškozené, tak takto závěry okresního soudu nevyznívají. Okresní soud naopak precizně hodnotil jednotlivé znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění a vyjadřoval se k otázce „násilí“, tedy k tomu, co je považováno za násilí podle § 185 tr. zákoníku a za jakým účelem musí být použito, tedy za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného, přičemž není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor, postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem. To jsou závěry, které jednoznačně svědčí proto, že pokud obžalovaný namítal, že se poškozená nebránila a že i z její strany byl akt dobrovolný, pak právě i jen projev zjevné nevole postačuje k tomu, aby byly naplněny znaky tohoto zločinu, přičemž nemusí jít nutně o odpor fyzický. Okresní soud dané skutečnosti řešil ještě z pohledu toho, zda po požití pervitinu se nenacházela poškozená ve stavu bezbrannosti, což nedovodil, nicméně právě XXX mohlo výrazně oslabit aktivitu poškozené v obraně, nicméně i obrana, o které poškozená hovořila, byla opakovaná a zřejmá nevole s pohlavním stykem či jinými sexuálními praktikami, kterých se obžalovaný domáhal.

I když obžalovaný namítá, že není primárně agresivní osobou, jak plyne ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie zpracovaného na jeho osobu, pak je toto sice pravda, nicméně na druhou stranu nelze pominout ani fakt, že ze stejného znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný je osobou XXX, kdy vlivem XXX u něj došlo k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek jeho osobnosti. Proto, i když u něho nebyla zjištěna se XXX, pak právě fakt, že užil XXX, měl na jeho chování výrazný vliv v tom směru, že se snažil využít dané situace, kdy byl v přítomnosti mladé pohledné dívky a právě XXX odbrzdil jeho zábrany a zvýraznil jeho negativní složky osobnosti, zejména pokud jde o XXX.

K námitkám obžalovaného ohledně nezajištění stop z XXX, kterým měl poškozené vyhrožovat, lze uvést, že jednak sám obžalovaný v rámci své výpovědi uváděl, že XXX a navíc z úředního záznamu policejního komisaře na č.l. 146 vyplývá, že sice byly zajištěny dva nože, avšak odborné zkoumání z odvětví daktyloskopie nebylo prováděno z toho důvodu, že v důsledku vyhodnocení výpovědi poškozené a obviněného by takovým důkazem nebyla ani potvrzena ani vyvrácena tvrzení jak obviněného, tak poškozené ve vztahu k užití nože před (XXX) a nebo při samotném pohlavním styku (XXX). Policejní orgán tudíž přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu nepřikročil k opatření tohoto důkazu, když i dle názoru krajského soudu vzhledem k tvrzení obviněného, že XXX, lze předpokládat, že nůž v ruce držel a daný důkaz by tak nemohl ani potvrdit ani vyvrátit současnou námitku obžalovaného v tomto směru. Navíc, jak bylo prezentováno shora, krajský soud ve shodě s okresním soudem uvěřil výpovědi poškozené, tudíž i v té části, kde popisuje XXX za účelem dosažení svého sexuálního uspokojení a přinucení poškozené k popsáním sexuálním praktikám.

Krajský soud proto neměl pochybnosti o závěrech okresního soudu stran prokázání jednání obžalovaného ve vztahu k znásilnění poškozené.

Pokud jde o odcizení mobilního telefonu, v tomto případě žádné zásadní námitky vzneseny nebyly, obžalovaný danou skutečnost doznal a skutečně mobilní telefon vzal z dispozice poškozené a opustil s ním byt, a to proti vůli poškozené, která jej chtěla vrátit, proto došlo z jeho strany k jeho odcizení. Hodnota mobilního telefonu byla stanovena odborným vyjádřením, a protože se telefon vrátil v podstatě nefunkční, bylo správně rozhodnuto i o povinnosti obžalovaného uhradit takto způsobenou škodu.

Okresní soud jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval. Obžalovaný svým jednáním jednak naplnil zákonné znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, když proti vůli poškozené této odcizil mobilní telefon, vzal jej z dispozice poškozené, která se snažila jej uschovat, což se jí nepodařilo a kromě toho byl obžalovaný za stejný druh trestné činnosti, tedy krádeže v posledních třech letech potrestán, jak vyplývá z citovaného rozhodnutí Okresního soudu v Děčíně ze dne 3.11.2016, sp.zn. 5 T 92/2016, kdy nepodmíněný trest odnětí svobody vykonal dne 18.3.2018. Kvalifikačním znakem v daném případě je jednak skutečnost, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a jednak byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Obžalovaný jednal s cílem telefon odebrat z dispozice poškozené, tedy jej odcizit, proto lze v jeho jednání spatřovat přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Dále pak obžalovaný v bytě proti vůli poškozené tuto za XXX donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a navíc jej spáchal se zbraní. Tím naplnil všechny zákonné znaky zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1,2 písm. a),c) tr. zákoníku. I zde lze v jeho jednání spatřovat přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný využil situace, kdy se jako návštěva dostal do bytu poškozené, která jej nezištně do bytu pozvala poté, co sám svou návštěvu ohlásil, a následně využil situace, kdy přes verbální a fyzický odpor poškozené tuto za použití násilí, pohrůžky násilí v podobě výhrůžek ve vztahu k její osobě i XXX a za použití nože, proti její vůli přinutil k souloží a použil i další sexuální praktiky, tedy šlo o jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (XXX). Takové jednání učinit chtěl, s takovým záměrem jednal poté, kdy využil situace, že mohl v bytě přespat. Přitom odpor ze strany poškozené byl zcela vážně míněný, nemohl si myslet, že jde jen o předstíraný nesouhlas, ale z projevů poškozené, kdy XXX, jí se svou fyzickou převahou přemohl a uskutečnil na ní soulož a provedl i jiný pohlavní styk způsobem srovnatelným se souloží, jak bylo rozebráno výše. Takové jednání násilného charakteru pak dosahuje mimořádně vysokého stupně společenské škodlivosti jednání, navíc pokud trvalo po dobu několika hodin a pokud dokonce do jisté míry XXX poškozenou tím, že XXX, který XXX.

Pokud jde o uložený trest, ani v tomto případě nebylo shledáno pochybení na straně okresního soudu. Okresní soud respektoval všechny zásady pro ukládání trestu uvedené v § 39 tr. zákoníku, a pokud uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků nepodmíněně, pak nelze hovořit o tom, že by takový trest byl s přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného, ale i s přihlédnutím k hodnocení jeho osoby, k jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, s přihlédnutím ke způsobu života obžalovaného a možnostem jeho nápravy, ale i s přihlédnutím k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, jako trest nepřiměřeně přísný či naopak nepřiměřeně mírný.

Obžalovanému nepolehčuje žádná okolnost. Naproti tomu přitěžující okolností je spáchání více trestných činů a spáchání činů ve zkušební době podmíněného propuštění. Vzhledem k charakteru spáchané trestné činnosti mimořádně vysokého stupně společenské škodlivosti, s přihlédnutím k délce doby trvání útoku v podobě řádu hodin je zcela na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Jestliže okresní soud uložil trest v sazbě od dvou let do deseti let, ve výměře pěti roků, pak ani krajský soud neshledal v jeho postupu pochybení a daný trest plně odráží nejen závažnost a charakter spáchané trestné činnosti, ale i všechny shora zmíněné okolnosti případu. Přihlédnuto bylo také k tomu, že zločin znásilnění nezanechal na psychice poškozené žádné výrazné známky v podobě např. posttraumatické stresové poruchy, poruchy přizpůsobení, apod., kdy ze znaleckého zkoumání její osoby vyplývá, že se poškozená nachází ve fázi již psychicky zpracovaného traumatického zážitku, kdy na celou situaci získala kritický a racionální náhled, událost se jí podařilo bez škodlivých následků zařadit do své osobní historie a v současné době se to projevuje jako reziduum při znovuožívání událostí. Navíc po skutku ani nevyhledala pomoc psychoterapeuta ani psychiatra, událost zpracovala za pomoci své inteligence a přirozených obranných mechanismů kompenzační povahy. I u hlavního líčení hodnotila znalkyně poškozenou jako vyrovnanější a klidnější. Všechny tyto skutečnosti vedly i krajský soud k závěru, že trest uložený okresním soudem je dostatečný a reflektuje všechny zásady pro ukládání trestu, jakož i možnost nápravy obžalovaného. Ten má sice v rejstříku trestů 10 záznamů, avšak pro 7 z nich svědčí fikce zahlázení a kromě toho byl dosud vesměs trestán za majetkovou trestnou činnost, nikdy ne za trestnou činnost násilného charakteru. I z tohoto důvodu je proto uložený trest dostatečný. Nelze také přehlédnout, že obžalovanému bude nařízen i zbytek trestu, z něhož byl podmíněně propuštěn, v celkové výměře cca 161 dnů, což rovněž navýší délku doby, po kterou bude omezena jeho osobní svoboda.

Obžalovaný byl správně zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou, kdy pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky.

Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody, kdy hodnota odcizeného mobilního telefonu byla stanovena odborným vyjádřením na částku 4.300 Kč. Poškozená se připojila řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, a byť jí byl telefon vrácen, avšak nefunkční a poškozený, byla jí právem přiznána náhrada škody v dané výši. Ve zbytku svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odvolací soud nezjistil důvod pro změnu kteréhokoli z přezkoumávaných výroků, všechny výroky okresního soudu považuje za správné a odpovídající zákonu, a proto nezbylo, než odvolání obžalovaného i státního zástupce podle § 256 tr. řádu jako nedůvodná zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 19. ledna 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. srpna 2022 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

I.

Podle § 314r odst. 4 tr. ř. **se schvaluje dohoda o vině a trestu**, která byla uzavřena dne 10. srpna 2022 mezi státní zástupkyní JUDr. Radmilou Reterovou a obžalovaným **XXX**, narozeným **XXX**, trvale bytem **XXX**, za účasti obhájce Mgr. Robina Mlynáře, advokáta se sídlem Teplého 2786, Pardubice a opatrovníka Magistrátu města Pardubice.

II.

Obžalovaný

XXX, narozený dne **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**, **XXX**,

je vinen, že

dne **XXX** 2021 v době od **XXX** hod. do **XXX** hod. v **XXX**, v ul. **XXX**, v restauraci **XXX** v prostoru dámských toalet, jako **XXX**, poté co překonal z vnější strany uzamčené dveře do kabinky s toaletou, kde v té době **XXX XXX**, nar. **XXX**, státní příslušnice **XXX**, vstoupil dovnitř, zavřel dveře a jmenovanou začal různě držet, přičemž na její křik a odstrkávání nereagoval, **XXX**, kdy teprve poté se poškozené, které svým jednáním způsobil **XXX**, podařilo utéct z kabinky a z prostoru toalet,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení sexuologické vykonávané v ambulantní formě**.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku osoby oprávněně podaly odvolání vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Pardubice 10. srpna 2022

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. listopadu 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Vladimíry Petržílkové a Jana Štětiny,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

je vinen, že

dne **XXX** 2023 v době od **XXX** hod. do **XXX** hod. v obci **XXX** nejprve **XXX** poškozenou **XXX**, narozenou **XXX**, na **XXX**, kdy využívaje své tělesné převahy jí **XXX** přes její ústní nesouhlas **XXX**, **XXX**, během tohoto jednání se poškozená snažila jeho ruku z **XXX** vytáhnout, což se jí nepodařilo, následně jí začal prsty **XXX** a poté jí **XXX**, kde s nimi **XXX**, v průběhu tohoto jednání se poškozené podařilo jeho ruku z **XXX** a z místa odejít,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozené XXX, narozené XXX, k rukám její XXX, bytem XXX, XXX, částku **XXX Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XX, narozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Náměstkyně okresního státního zástupce v Pardubicích podala dne 13. 9. 2023 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutek, který je podrobně specifikován ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 6. 11. 2023 a dne 14. 11. 2023 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutku, kterým byl uznán na vinu tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu popřel. V přípravném řízení uvedl, že u XXX viděl osobu, která XXX. Zajímalo ho, zda jsou v rybníce nějaké ryby, proto XXX oslovil. Byla XXX. Dal se s ní do řeči, řekla mu svoje jméno, řekla, že jí bude 19 let. Nabízel jí, zda se nechce napít vína z lahve a ona si pro ni šáhla. Napila se asi 3x, kdy pokaždé si jednou lokla. Ten den XXX 2023 mezi nimi nedošlo k žádnému tělesnému kontaktu. Dne XXX 2023 se vše celkem podobně opakovalo. Její kontakt k němu byl více kamarádský. Zeptal se jí, jestli jí může XXX. XX, nejevila žádné známky zděšení nebo nechuti. Po chvilce jí „XXX“. XXX. Mezi tím pronesl kontrolní otázku, jestli už někdy XXX, myšleno jeho XXX, jestli jí to není proti srsti. Ptal se jí, jestli by mohla mít XXX. Ani na jednu z otázek neodpověděla, pak se asi po 15 vteřinách zvedla a odešla z lavičky asi do vzdálenosti 60 metrů, kdy někomu telefonovala. Dle něho vypadala minimálně na 18. On měří 174,5 cm a váží okolo 70 nebo 80 kg. Ona měří asi o 10 cm méně než on a váží okolo 50 kg. Když jí položil pravou ruku na XXX, tak reagovala, že to je normální, možná s lehkým úsměvem, když jí zajel rukou pod XXX, tak XXX. Nekládla žádný odpor, naopak mu to připadalo, že je to pro ni takový malý testík. Ruce měla volně podle těla, byla u ní lehká pasivita s tím hlubokým prodýcháním. Na alkoholu závislý není, pije litr bílého vína denně, když je příležitost, tak více. Případ si celý vybavuje. Jen ke konci má nějaké drobné výpadky. Žádnou verbální ani hmatovou techniku nepoužíval, ona spolupracovala. Pokud se měl vyjádřit k charakteru vzdechu dívky, uvedl, že asi trochu překvapení a převažující radost, rozhodně tam neprobíhalo žádné „ne“. S odstupem času toho velice lituje, byl to největší omyl jeho života. U hlavního líčení navíc doplnil, že již první den dívce řekl svůj věk. Dívku XXX po předchozí domluvě, že jí může pohládit. Bez předchozí otázky by na ní nešáhl. Byla ráda, usmívala se. Vše probíhalo po dohodě, nedocházelo k žádnému násilí. Když jí XXX, tak oba mlčeli, dívali se do očí. Z její strany přišel jednostranný projev vzrušení. Dívka si prožila svůj letní románěk. Celou dobu měla pasivně ruce položené na lavičce. Mohla se zvednout a odejít. Dne XXX 2023 vypil asi 1 litr vína. Svou sousedku poblíž registroval, když s poškozenou seděl na lavičce, v okamžiku jejich vzájemného kontaktu tam nebyla.
4. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX z přípravného řízení, která byla u hlavního líčení postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečtena.

5. Svědkyně nezletilá XXX (dále jen poškozená) uvedla, že když si obviněný vedle ní sedl, cítila z něho alkohol. On se k ní přibližoval a ona si odsedávala. Říkal, že se jmenuje XXX, ona se mu představila svým jménem. Ptal se, zda chce víno, a dával jí láhev k puse. Několikrát řekla, že nechce, ale on ji nakonec silou donutil se napít. Napila se mnohokrát, pak jí z toho bolela hlava. Ptal se jí, kolik jí je let, řekla mu, že je jí XXX let, on jí na to řekl, že si myslel, že jí je méně. On jí také řekl svůj věk, myslí kolem XXX nebo po XXX. Měl spoustu narážek, několikrát řekl, že by chtěl „XXX“ a „XXX“. Neřekl, že s ní. První den na ni nesahal. Druhý den byla zase u rybníka, on si sedl k ní na lavičku, byl opilý a táhl z něj alkohol. Vyprávěl opět téměř to stejné, co minule. Zase měl narážky, že by chtěl „XXX“ a „XXX“. Asi po půl hodině ji XXX, přitom neměl žádné sexuální narážky. Ona mu tu ruku dávala pryč, odstrkávala ho a říkala, ať toho nechá. Pak jí XXX. Říkala mu, ať toho nechá, a ruku mu odstrkávala, ale on stejně nepřestal. Na XXX. Přestal, až když ho silou odstrčila. Pak jí XX. Byla v šoku, takže nijak nezareagovala. Rukou XXX. Byla pořád v šoku, trvalo to tak 1-2 minuty. Říkala mu, ať toho nechá, vzala mu tu ruku a snažila se mu ji vyndat. Nechtěl ji dát pryč, snažila se mu ji vyndat přes jeho odpor. Nakonec ji vyndala, ale pořád byla v XXX, a pak jí ruku dal XXX. XXX. Byla v šoku, nereagovala fyzicky, nevěděla, co se s ní děje. Nechtěla to, ale XXX. Slovně reagovala. Říkala, když měl své ruce vevnitř v její XXX, aby přestal. XXX přibližně 5 minut. Také jí sahal na XXX, ona ho po těch pěti minutách začala odstrkávat, dávala mu ruku pryč, musela malinko vynaložit sílu a odstrkávala ho. On nechtěl přestat, pořád se k ní přibližoval tělem. Chtěl se s ní XXX, ona nechtěla, říkala mu to, přesto jí strčil jazyk do pusy. Když ho odstrčila trochu víc, řekla mu, že jde zavolat XXX, vstala z lavičky, pooděšla a rovnou zavolala 158. Má pocit, že XXX. Během té doby jí opět dával napít z lahve víno, zase se několikrát napila. Od té doby, když vidí nějakého staršího chlapa, tak XXX. XXX. Má XXX. Kvůli tomu, co se jí stalo, chodí ke školnímu psychologovi. Nenapadlo ji volat o pomoc, protože byla v šoku.
6. Svědkyně XXX, dříve XXX, XXX, u hlavního líčení uvedla, že o události se dozvěděla od PČR, potom jela s XXX do nemocnice. Na policii jí dcera řekla, co se stalo. Celou dobu XXX, byla ve XXX, XXX. Řekla, že jí muž obtěžoval, že se jí snažil opít, že „XXX“, že jí nabízel sexuální praktiky, to odmítla. Odstrkávala ho, říkala, že to nechce. Byla v takovém šoku, že se nedokázala pořádně bránit. XXX má vývojové poruchy, má XXX, má XXX, navštěvuje pedagogicko-XXX. Tam docházela i před incidentem. V XXX 2023 dcera chodila do XXX, působila na XXX let. XXX má vadu řeči, obléká se jako XXX, neobléká se vyzývavě. Díky tomuto trauma se XXX. Po incidentu s XXX vyhledala školního psychologa. XXX se v noci XXX i po několika měsících, je z toho ve stresu, nechodí sama, všude ji někdo doprovází. Začala nenávidět muže, „je na ženy“. Dále XXX popsala jako XXX.
7. U hlavního líčení byly provedeny i následující listinné důkazy:
8. Ze zprávy pedagogicko-psychologické poradny z vyšetření z roku 2019 a 2021 vyplývá, že poškozená má XXX.
9. Ze zprávy Magistrátu města Pardubic, Odboru sociálních věcí, Oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD) ze dne 25. 7. 2023 plyne, že nezletilá byla vedena v evidenci z důvodu opatrovnických úprav. V letošním školním roce ukončila povinnou školní docházku. XXX při jednání na OSPOD uvedla, že nezletilá se od zážitku XXX. Nyní o prázdninách se rozhodla jít znovu XXX. Poprvé šla s XX a podruhé s XXX. XXX sdělila, že k nim přišel obviněný a říkal něco ve smyslu, že on je tam doma a bude tam doma. V současné době nezletilá nedochází na žádné schůzky k odborníkovi, jsou prázdniny a odmítá jít k někomu jinému a znovu se svěřovat cizí osobě.
10. Ze zprávy Základní školy a mateřské školy Rybitví ze dne XXX 2023 vyplývá, že nezletilá měla ve třídě spoustu kamarádů. V posledním roce třídní učitelka sleduje mírnou změnu v chování spolužáků směrem k XXX a naopak. Zaznamenala párkrát XXX chování XXX k ostatním. Není

tak XXX jako dříve. Odmítá se účastnit akcí třídy, konkrétně vystoupení, které si žáci XXX chystají na XXX. Zákonný zástupce informoval třídní učitelku o projednávané události. Pro poškozenou byla domluvena krizová intervence u školní psycholožky. Následně XXX požádala o další schůzku u školního psychologa společně s XXX.

11. K důkazu byl proveden i protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, kdy dne XXX 2023 v XXX hodin bylo započato vyšetření u obžalovaného s výsledkem hladiny alkoholu 2,73 g/kg. Ze zprávy protialkoholní záchytné stanice plyne, že dechovou zkouškou v 19:10 hodin měl 3,12 promile. Byl plně orientován, spolupracoval jen částečně.
12. Ohledně poškozené byl k důkazu proveden záznam o dechové zkoušce ze dne XXX 2023 ve XXX hodin s výsledkem 0,22 promile.
13. Z lékařského vyšetření poškozené v Nemocnici Pardubického kraje, a.s., XXX, Porodnicko-gynekologické kliniky ze dne XXX 2023 plyne, že zevní genitál byl bez patologického nálezu, nejsou patrné exkoriace ani hematomy.
14. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu, soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti (osobě nikoli mladší 15 let ale osobě, která nedosáhla 18. rok věku).
15. Dle soudu bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný se v předmětné době dopustil sexuálního útoku vůči poškozené XXX, který je podrobně popsán ve výroku tohoto rozsudku, což mělo dopad na právní kvalifikaci projednávaného jednání. Obžalovaný znal věk nezletilé poškozené XXX, neboť mu řekla již XXX. 2023, že jí je XXX let. Poškozená zcela podrobně popsala jednání obžalovaného vůči ní. Dne XXX 2023 ji obžalovaný po nevybíravých verbálních sexuálních narážkách XXX. Ona jej jednoznačně odmítala, odstrkávala, říkala, ať to nechá, přesto on nepřestal. Navíc ji XXX, přestal, až když ho silou odstrčila. Jeho jednání vygradovalo tím, že ji přes XXX. Byla v šoku, proto nereagovala. Poté navíc XXX. Byla v šoku, přesto mu řekla, ať toho nechá, vzala mu ruku a snažila se ji vyndat přes jeho odpor. Pak jí XXX. Byla v šoku, nereagovala, nevěděla, co se s ní děje. Reagovala však slovně, říkala, aby přestal. XXX 5 minut. Potom ho začala odstrkávat, musela malinko vynaložit sílu, dávala mu ruku pryč. On nechtěl přestat, pořád se k ní přibližoval tělem. Chtěl se s ní XXX, ona nechtěla, řekla mu to, přesto jí strčil XXX. Pak ho odstrčila víc, odešla a zavolala rovnou linku 158. Lze uvést, že nezletilá poškozená zcela nepřijatelný atak vůči ní ze strany obžalovaného detailně věrohodně popsala. S ohledem na její rozumovou vyspělost, kdy bylo podrobněji prokázáno, nejen výsledkem XXX poškozené, ale i listinnými důkazy, že poškozená odpovídá rozumově i mentálně nižšímu věku, než který ve skutečnosti má, lze zcela logicky vysvětlit, že byla z chování obžalovaného v šoku, bránila se slovně opakovaným odmítáním, fyzicky odstrkáváním. Poškozená i přes své specifické rozumové a mentální schopnosti reagovala tak, že bezprostředně po události věc nahlásila telefonicky na policii. Lze tedy shrnout, že to, co se odehrálo, nebylo na bázi dobrovolnosti ze strany poškozené a je zcela zjevné, že obžalovaný použil násilí vůči poškozené, kdy jeho tělesná převaha vůči ní byla nepochybná. Obžalovaný tedy jednal proti vůli poškozené, věděl, že je jí XXX let, použil fyzickou sílu, překonal určitý odpor a z právního hlediska ji donutil k pohlavnímu styku provedeným způsobem srovnatelným se souloží.
16. V dané věci dle soudu nebyl splněn stav tzv. bezbrannosti ve smyslu § 185 tr. zákoníku (tzv. zneužití bezbrannosti), který se dle ustálené judikatury považuje za takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli či ve kterém není schopna klást odpor pachateli. Ve stavu bezbrannosti se nacházejí osoby, které i přesto, že vnímají svět okolo sebe, tak vzhledem k duševním a rozumovým schopnostem nejsou na tak vysoké úrovni, aby si dokázaly

situaci dostatečně vyhodnotit a adekvátně na ni zareagovat. Zpravidla tomu tak bývá u dětí či osob mentálně handicapovaných. V takových případech se jedná o tzv. psychickou bezbrannost. Dle soudu v nyní projednávaném případě i přes jisté zdravotní, resp. mentální indispozice poškozené, které byly v podrobnostech popsány shora, poškozená XXX letá dívka si dokázala adekvátně vyhodnotit situaci. Obžalovanému kladla verbální a jistým způsobem i fyzický odpor, bezprostředně po útoku věc nahlásila telefonicky na policii.

17. Za pohlavní styk se dle ustálené judikatury považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, bez ohledu na typ pohlaví. Pokud jde o pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, tak mezi tyto případy lze zařadit např. anální, orální pohlavní styk, kdy při jeho realizaci dojde k situaci srovnatelné se situací, která je u soulože. Za pohlavní styk se považuje i osahávání genitálií, či situace, kdy do pohlavního údu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je napodobována jiným způsobem, např. jazykem, jiným předmětem či prsty. Chování obžalovaného vůči poškozené popsaný pohlavní styk provedený srovnatelným způsobem se souloží bezesporu naplnilo.
18. Za násilí je dle soudní praxe považováno použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
19. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento poškozenou, o které věděl, že je mladší 18 let, neboť mu to sama sdělila, násilím (přes její slovní i fyzický odpor) donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (konkrétně XXX) a na dítěti (osobě mladší 18 let).
20. Verzi obžalovaného o proběhlém ději soud shledal zcela účelovou i z toho důvodu, že pokud by celá událost probíhala se souhlasem poškozené, která prožila „jen letní románek“, těžko by se bezprostředně poté obrátila telefonicky na policejní orgán. Poškozená má sice lehký mentální deficit, XXX, nicméně ani s ohledem na tyto skutečnosti si dle soudu nelze rozumně představit, že by situaci, kterou by si „tak užila“ nahlásila ihned na policii. Navíc XXX poškozené popsala, v jakém psychickém rozpoložení se její dcera nacházela na policii, kam za ní následně po oznámení věci přijela. Lze připomenout, že poškozená XXX. Její XXX též popsala, že se dodnes dcera XXX a začala nesnášet muže, to vše v důsledku prožité stresující události s obžalovaným. Navíc lze připomenout, že XXX poškozené naopak uvedla, že XXX vypadala v té době na XXX let. Nebyl shledán žádný důvod, proč by poškozená obžalovanému řekla, že jí je více let než ve skutečnosti.
21. Právní kvalifikace zločinu, užitá v obžalobě a převzatá do rozsudku v plném rozsahu, týkající se jednání obžalovaného vůči poškozené, odpovídá charakteru jednání obžalovaného.
22. Jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájmy chráněné tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.
23. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.

24. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
25. Obžalovaný u hlavního líčení ke své osobě uvedl, že je XXX. Nepobírá sociální dávky. Do XXX letošního roku pobíral sociální dávky od úřadu práce. V minulosti XXX let podnikal jako XXX v oboru XXX. Má dluhy ve výši asi XXX, má XXX. V insolvenci byl před XXX lety. Žije v rodinném domě, dle dohody by měl platit nájem, za bydlení však neplatí. Je zdravý. Když pije víno, tak 1 litr denně, je i doba, kdy 14 dní nepije. Drogy neužívá.
26. Obžalovanému nesvědčila žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na ochraně člověka se svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě navíc u nezletilé osoby.
27. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 6 záznamů, kdy k prvním 5 záznamům nelze z důvodu osvědčení či výkonu trestu fakticky přihlížet. Obžalovaný byl naposledy odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23. 6. 2022, pod sp. zn. 12 T 90/2022, který nabyl právní moci dne 28. 7. 2022, a to za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou na 3 roky a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 3 let. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný 4 záznamy od roku 2022 do současnosti, spáchal dva přestupky proti občanskému soužití a dva přestupky proti veřejnému pořádku. Lze shrnout, že obžalovanému přitěžuje, že se dopustil projednávané trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení.
28. Soud ukládal obžalovanému trest dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku. Za přiměřený má soud trest odnětí svobody v délce trvání 2 let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí 2 roky až 10 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. V délce trestu soud zohlednil i to, že obžalovaný je reálně ohrožen nařízením trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, který byl původně uložen jako trest podmíněný, neboť se projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23. 6. 2022, pod sp. zn. 12 T 90/2022.
29. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
30. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se do trestního řízení připojila prostřednictvím své zmocněnkyně poškozená XXX, a to s částkou XXX Kč. Zmocněnkyně poškozené, nárok na uplatnění nemajetkové újmy podrobně specifikovala v písemném podání (č.l. 118-119).
31. V daném případě došlo nepochybně k zásahu do osobnostní sféry poškozené nezletilé XXX, a to za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je upravena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v

adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.

- 32.Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se podává, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. V projednávaném případě není třeba provádět žádné další dokazování, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.
- 33.Z těchto předestřených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která mu vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíe postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit. U poškozené XXX se jednalo o zásah do pohlavní sféry poškozené XXX leté dívky, což by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení.
- 34.Soud tedy uzavřel, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo i k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozené, jako jsou lidská důstojnost, soukromý život. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře. Nepochybně se jednalo o způsobení duševních útrap poškozené. Tento traumatizující zážitek u poškozené vedl k tomu, že v souvislosti s tímto jednáním vyhledala školního psychologa, dodnes se bojí, budí, brečí, nechodí nikde sama a začala nenávidět muže. Je nutno poukázat, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i to, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Nelze též odhlédnout od sekundární újmy, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení.
- 35.Vzhledem k charakteru útoku vůči nezletilé poškozené bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč. Tato částka se jeví v souladu i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžuje obžalovaného neúnosně. Lze předpokládat, že uvedenou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života. Vzhledem k tomu dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozené přiznal částku ve shora uvedené výši. Se zbytkem jejich nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, nji zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 14. listopadu 2023

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu